

KRIK

KRIK

Glasilo Osnovne šole Franceta Prešerna v Kranju, šolsko leto
2014/2015

KOLOFON

Sodelovali so: Alja, Maša, Teodora, 7. c; Anja M., Anja Š., Teja,
Urša, Lara, 9. c

Mentorici: Dunja Jezeršek, Daša Lunder Črnilec (likovni izdelki)

Oblikovala: Marko Zupan, Dunja Jezeršek

Tukaj je običajno kakšen uvod.

Letos ga ne bo. Sploh ☺

Nihče ga ni utegnil napisati.

Lahko bi se reklo, da je padel U-VOD-o ☺

HOROSKOP 2015/16

Najvažneje je, da veste, kaj vas čaka naslednje leto, kajne! Zato vam to omogočamo kar takoj na prvi strani. S pomočjo zvezd in svoje jasnovidnosti ga je spisala Teja iz 9. c, ilustrirala pa Alja iz 7. c.

OVEN

Nenadoma boste lažje razumeli težave, ki vas tarejo. Dojeli boste, da so te posledica vaših prejšnjih odločitev in da je čas za spremembo. Nauk zgodbe: če vam grozijo popravni izpiti, raje poprimite vajeti v svoje roke, zaustavite konje, ki bežijo pred znanjem, in poprimite raje za zvezek ali dva.

BIK

Doma boste pripravili zabavo, v katero boste vložili veliko časa, denarja in energije, saj boste z njo hoteli razveseliti svojce in prijatelje. Če radi vrtnarite, se vam ne piše dobro. Poletje prihaja in z njim tudi veliko insektov, ki vam bodo hoteli pojesti pridelke - a ne obupajte. Z odgovornostjo in upanjem boste svoje vrtničke tlakovali z dobro solato.

DVOJČKA

Osredotočite se na svoje želje in si izpolnite vsaj eno. Ubijte komarja, ubijte jih kar tisoč, naj vam ne bo žal zanje. Če vi ne boste ubili njih, bodo oni vas. Čas bo primeren tudi za aktivnejši življenjski stil, katerega »timing« ne bi mogel biti boljši. Raje si priskrbite paket kondicije, kajti ko te lovi komar, moraš teči kot učenec, ki ga je s telefonom v roki zalotila učiteljica Dunja Jezeršek (več v ČRNI KRONIKI).

RAK

Samozavestnejši boste in v šoli boste točno vedeli, kaj želite. To boste brez pomisleka tudi povedali. Vse kaže, da vam bo uspelo. Konec meseca boste bolj zapravljivi, a se poskusite izogniti večjim nakupom. Saj veste, v mesecu avgustu in juliju je vedno več popustov za šolske potrebščine.

LEV

Čaka vas prijetno obdobje. Družabni boste, zgovorni in priljubljeni v družbi, kar lahko pomeni le eno. Vaš telefon bo doživel škandalozni padec in prisiljeni boste oditi v socialni svet. Samski levi si lahko v tem času najdejo novo ljubezen, medtem ko bodo dolgotrajna partnerstva ta mesec živahnejša.

Prvih deset dni junija ne obljublajte preveč, saj bi lahko nekoga zelo razočarali (končne kontrolne naloge).

DEVICA

Ta mesec boste dokončali neko zahtevno nalogo ali projekt, ki vas je dolgo moril; verjetno boste z učiteljem končno imeli tisti raperski spopad, po katerem ste hrepeneli že več mesecev. Vsekakor boste v sebi začutili veliko olajšanje in občutek zmage. Dovolili si boste sprostitev in si privoščili več prostega časa.

TEHTNICA

Neko sodelovanje se ne bo odvijalo po vaših načrtih, kar vam ne bo všeč. Prijatelj bo pri kontrolni nalogi prepisal vaše odgovore. Ta prijatelj bo osvojil večje število točk in vi boste v nebo kričali in se spraševali: »Zakaj je življenje tako nepravilno?« Prijatelj se vas bo izogibal, zato se pozanimajte, kaj ima na vesti.

ŠKORPIJON

Polni boste občudovanja do neke osebe, ki vam je blizu, a hkrati zelo daleč. Če ste samski, ne gojite čustev do nekoga, ki vam jih ne more vračati, in se ne zapletajte v čustvene drame. Vsem, ki ste v partnerstvu, priporočamo, da v odnos vnesete več svežine in zaupanja. Oh ne, ljubezenske težave za živa bitja, ki vsebujejo smrtonosen strup, ta je pa smešna.

STRELEC

Čas je primeren za sprostitev, dopust in potovanje stran od domačih nalog in učenja. V vsakem primeru se izogibajte stresnih šolskih situacij, kot je kupovanje brisalcev črnila, saj se bodo do septembra že posušili in vsi vemo, da je to le stran vržen denar. Če v partnerstvu niste zadovoljni, je zdaj skrajni čas, da se poslovite od drame, konfliktov in nesrečnih trenutkov. Dajte si priložnost za nov začetek in se ne ozirajte nazaj. Tako kot Titanik - ko je ladja zadela ledeno goro, so se brez obračanja nazaj vsi zavedali, da led in voda v ladji ne pomenita nič dobrega. To velja tudi za vašega partnerja, na zunaj je lep, znotraj pa je poln vode, ledu, in mrzlih čustev. Tako kot prazen hladilnik.

KOZOROG

Posvetite se partnerskemu odnosu. Vanj vnesite nekaj več svežine, romantike in duhovitosti ter poskrbite, da se bosta z ljubljeno osebo več pogovarjala in smejala, po možnosti med ubijanjem komarjev. V tem času vas lahko preseneti slaba novica o svojcu ali nekom, ki vam je zelo blizu. Poskusite mu pomagati po najboljših močeh. Morda ga je pičil komar.

VODNAR

Trmasti boste in brezkompromisni, kar vas lahko pripelje v težave. Predvsem v družinskem krogu bodite pozorni na nepotrebne negativne besede, ki lahko zelo prizadenejo. Navsezadnje, možnosti, da ste stari 13, so velike in takih besed sploh še poznati ne bi smeli. Morda se boste v tem času tudi zaljubili.

RIBA

Precej občutljivi in nemirni boste. Če ste nesrečno zaljubljeni ali pa si želite nekaj, česar ne morete imeti, vedite, da vas hrepenenje ne bo daleč pripeljalo, razen v obup, zato raje stojte trdno na zemlji in poskušajte vplivati na tiste dogodke, na katere lahko. Posodite svoji simpatiji sprej proti komarjem, saj poletni meseci nikoli ne prinesejo nič kaj dobrega, in verjemite, vaš soon-to-be partner vam bo zelo hvaležen.

ČRNA KRONIKA

TRAGIČNA ZGODBA SILVANA BAŠE

Na koncu dolgega temačnega hodnika se za vrati učilnice glasbe na OŠ Franceta Prešerna dogajajo hude stvari. Učenke predmetne stopnje se nenehno izživljajo nad sramežljivim učiteljem glasbe, gospodom **Silvanom Bašo**. Učenke k uri glasbene vzgoje redno prihajajo oblečene zelo izzivalno (kratke hlače, ki komajda zakrijejo najintimnejša področja, majice brez rokavov, izza katerih uhajajo deli telesa, ki bi morali biti vakuumsko zapakirani), čeprav jih je gospod Baša že večkrat prosil, naj s tem prenehajo, saj rušijo njegov notranji mir ter onemogočajo normalen potek predavanj, prav tako pa mu vzamejo veliko dragocenega časa, ker jih mora vsakokrat znova oblačiti v široke šolske majice ali modre halje.

Dolgo si je prizadeval, da bi se stvar uredila po mirni poti, a mu ni uspelo, zato je učenke za (s)porno dejanje že prijavil policiji. Policija primer še vedno raziskuje, informacije o spolnem nadlegovanju, ki naj bi ga izvajale učenke, pa so se pojavile na naslovnica vseh večjih izdaj rumenega tiska v Evropi.

Urša, Lara, 9. c

NEKOČ

DANES

PREPRODAJA MOBITELOV

Poleg vsega kriminala, ki so ga že odkrili na šoli, se je pojavil še en primer. Učiteljica slovenščine **Dunja Jezeršek** v času pouka, natančneje med šolskimi odmori, prestrašenim otrokom, ki želijo poslati le krajši SMS

zaskrbljenim staršem (na primer o tem, da matematike niso pisali negativno ali pa da jih po neužitni malici zvija po trebuščku), nedovoljeno in brez kančka usmiljenja odtuji njihovo mobilno napravo.

Preiskave so pokazale, da telefoni pristanejo pri gospodu **Alešu Žitniku**, ravnatelju, ki nelegalno odvzete telefone pretihotapi v glavni štab v Bolgariji. Pri obeh smo opazili veliko spremembo pri znamkah oblačil. Z znamk Beti Metlika in Kopitarna Sevnica sta prešla na tuje znamke Gucci, Armani in Prada, iz česar sklepamo, da so bili dragoceni telefoni prodani za zelo visoko ceno.

Učiteljica Dunja poskuša svoje dejansko finančno stanje prikriti tako, da se v šolo vozi s kolesom, v resnici pa ima doma v garaži 2 jaguarja in najnovejšega BMW-ja.

Gospodu Žitniku se niti ne zdi vredno prikrivati kaznivih dejanj, saj se je takoj po izletu v Bolgariji pojavil v službi z novim iPhonom 6.

Staršem je zadeva s telefoni postala sumljiva, zato so delavca OŠ Franceta Prešerna prijavili policiji, zdaj pa je zoper storilca že podana ovadba.

Urša, Lara, 9. c

BLOND PROPAGANDA

GARNIER

L'ORÉAL
PARIS

Šolska inšpekcija je razkrila, da **športna pedagoginja Suzana Zadražnik**, zaposlena na Osnovni šoli Franceta Prešerna Kranj, poleg poučevanja opravlja še drugo, nezakonito dejavnost. Med učenci oziroma med učenkami reklamira izdelke drogerije Dm. Koliko ji za plačuje trgovina, še ni znano. »Kar naprej izpostavlja in propagira Schwarzkopfove barve za lase, največkrat svetlejše odtenke, natančneje - blond,« so povedale zaslišane učenke, ki jih učiteljica vsak dan zasipa z novicami o Dm-ovih popustih in navdušuje za spremembo frizure.

Teja, 9. c

ŠIVILJSTVO NA ČRNO

V zgodnjih urah nekega aprilskega dneva je v likovni učilnici **Daše Lunder Črnilec** zavlada popolna tišina. Učenka, ki je imela na kolenih strgane hlače, ni mogla verjeti svojim očem. Gospa Lunder je po izjavah očividcev v roke vzela iglo in rdečo nit ter učenki zašila raztrgane hlače. Ali za

tem dejanjem stoji delo na črno in je morala učenka to šiviljsko uslugo nato drago plačati ali gre le za dokaz neizmerne učiteljičine dobrote? Ali gospa Lunder na skrivaj načrtuje vzpon šiviljskega podjetja? Ali sodeluje z gospo Zadražnik, ki na črno promovira izdelke drogerij? Šolska inšpekcija zadevo še raziskuje.

Teja, 9. c

KOLIKO VAM POMENI VAŠ PRST?

Eden izmed naših devetošolcev je že od nekdaj hotel postati kuhar. Kuharska kariera mu je vedno pomenila več kot njegov prst. Med rezanjem zelenjave se je huje poškodoval, saj si je odrezal konico prsta. Gospa Lunder je imela prav: »Ko režete linolej, so roke za nožem!« Kot zgloda, 15-letnik živi nevarno življenje, v katerem število prstov ne igra večje vloge. Saj poznate pregovor: Dejanja pomenijo več kot besede.

Teja, 9. c

ŽELEZNE NOGE

Prej omenjeni devetošolec, kulinarčni fenomen, ima ne le krajši prst, temveč tudi daljšo nogo. Življenje je kakor tehtnica. Če odrežeš del prsta, se ti noga podaljša. Učenec je bil pred kratkim na operaciji, na kateri so mu v nogo vstavili vijake. Ker fant tudi veliko potuje, mu želimo čim manj težavic na letališčih, ko se bo sprehajal skozi detektorje kovin, predvsem pa seveda čim hitrejše okrevanje.

Teja, 9. c

SPOTAKLJIVI TWEET

Znani politik se spotakne ob lastno nogo - smešno! Ali se pop senzaciji Severini obeta konec kariere - povej mi več! Ampak kaj so te malenkosti v primerjavi z drzno sliko, ki jo je ravnatelj **Osnovne šole Franceta Prešerna Kranj** objavil na Twitterju in ki je odprla pot v svet umetnosti mnogim učencem?

Je ravnateljev položaj lahko ogrožen? Mu bo njegova socialna/umetniška žilica nakopala težave? Kaj naj bi ta kip sploh predstavljal? Policija primer raziskuje že dobrega pol leta, vendar so zaenkrat neuspešni. Avtor umetnine je vsekakor izredno nadarjen, poleg tega pa je znal izbrati pravi kraj za postavitvev, zato mu je ta umetnina prinesla zasluženoprepoznavnost. Pozivamo ga, da se razkrije in požanje zasluženoslavo.

Teja, 9. c

Aleš Žitnik
@Glihatelj

Umetnina pred vhodom v podružnico.
Nekaj so se pa naucili pri Ilikovni vzgoji

10:15 PM - 4 Jan 2015

NERODNOST

Nerodnost je prirojena lastnost, ki se je ne moremo znebiti zlahka, pa tudi stežka ne. Pri nekaterih je bolj, pri drugih pa manj opazna. To ni motnja, ampak le lastnost. Najbolj pomembno dejstvo je, da je prirojena. Moti me le to, da v Sloveniji tega nihče ne priznava. Invalidom država daje denarno pomoč, ker ne morejo opravljati določenih poklicev, ljudi s prirojeno nerodnostjo pa odpuščajo. To se mi ne zdi pošteno, saj bom kot največji štor v razredu težko našla zaposlitev ali dolgo ostala na delovnem mestu. Za to bom vedno prikrajšana.

Moj sošolec, ki bo ostal neimenovan, je specialist za zlome kosti, za zvine in modrice. Pa ne na tak način, kot mislite vi. Mojster je v uporabi svoje nerodnosti. Vedno pravilno pade po stopnicah, vedno v pravem trenutku skoči pod avto, se vmeša v pretep, da ne govorimo o njegovih prigodah med urami športne vzgoje, ko samo pogleda v telovadnico, pa ima že poškodovana kolena ali gležnje.

Svetovala sem mu, naj od zavarovalnice s svojimi poškodbami izvleče čim več denarja. Nato pa mi je kliknilo - zakaj se pa ne bi zgledovala po njem! Po mesecu uspešnih treningov sem si uspela zviti oziroma hujše poškodovati oba gležnja. Ker nisem mogla hoditi, sem cel teden ostala doma in premišljevala in sestavljala pritožbo zaradi svojih bolečin, ki bi jo poslala ljubi zavarovalnici Triglav. Sošolec se ni sam spomnil prav ničesar v tej smeri - no, s športno napovedjo v redovalnici se sicer res težje česa domisliš.

V tožbi oz. pritožbi sem krivila najprej svojega psa, potem še sošolko, ki mi ni nesla torbe. V resnici pa je bilo približno takole ... Vračali smo se s Krvavca, kjer sem s cel dan preživela na skakalnicah, da bi si ja kaj zlomila (pa ne smuči, temveč nogo), pa ni šlo. Usoda je bila malo pozna, zato sem si zvila gleženj šele, ko sva se uro kasneje s psom podila po travniku.. Takrat je bila sobota, nedeljsko popoldne pa sem preživela na Jesenicah. V ponedeljek sem silila v šolo, a sem si že po prvi uri na stopnicah poškodovala še drugi gleženj. Po preiskavah se je pokazalo, da sta obe hruški nad mojimi stopali lažji primer poškodb. Tako sem dobila longeto (pol mavec, pol povoj) in cel teden obtičala doma. Brez skrbi - bilo mi je zelo fajn.

Sošolki, ki mi ni želela nesti torbe, bom hvaležna vse

življenje. Ravno zaradi nje sem padla. Samo da od zavarovalnice iztržim malo denarja, pa ji bom kupila milko - pa ne krave. Moji starši se sprva niso preveč strinjali z mojimi nameni, ampak dejstvo, da mi ne bo treba več dajati žepnine, jih je pomirilo in hkrati razveselilo. Želela sta celo prebrati mojo pritožbo in jo malo popraviti, a sem jo prej dala v kuverto in nesla na pošto. V glavi sem videla gospo, ki bere moj izdelek in zraven hlipa, ker jo je vse to tako zelo ganilo. Videla sem milijone, kako se vrtinčijo okoli mene, a sem sklenila, da bom rajši pričakovala manj. Zdaj so okoli mene plesali tisočaki.

Povratno pismo sem dobila čez mesec dni. Pisalo je: primer 12387. Pritožba zavrnjena. Sumim, da mojega spisa sploh niso prebrali. **Sužnji so se v starem veku zavzemali za pravice in se upirali, kmetje so to počeli v srednjem, ženske pa nekje v novem veku. Jaz se bom v sedanosti. Nerode, pridružite se mi, ne bo vam žal.**

Alja, 7. c

ŽALOSTNA USODA NEKATERIH ŠOLSKIH ŽIVALIC

Prva tragedija: morska prašička Zelko in Metka

METKA: Kaj je narobe, Zelko?

ZELKO: Slabo se počutim. V glavi mi razbija, kosti me bolijo pa moja stara hrbtenica, slabo vidim in zobje mi šklepetajo.

METKA: A kar tako, a samo, kadar je potres?

ZELKO: Pa kaj je to važno?!

METKA: Samo vprašam, ker kadar je potres, je normalno, da ti šklepetajo zobje.

ZELKO: A je zdaj potres?

METKA: Ni, oprosti, kar nadaljuj.

ZELKO: Joj, tako mi gre na bruhanje.

METKA: A zaradi mene a kar tako?

ZELKO: Kar tako, pa tudi zaradi tebe malo. Ves čas pozabljam stvari, dobivam grozne glavobole, kožuh postaja siv in celo zobje mi izpadajo. Kmalu bom potreboval protezo.

METKA: Moj dragi prijatelj, to so pa simptomi staranja.

ZELKO: Kako prosim?

METKA: Ja, ja, kar sprijazni se.

Naslednji dan je Zelko že ležal na postelji svojih zadnjih minut. Čeprav se na začetku z Metko nista najbolje razumela, je večino svojega časa preživel z njo in ji šele takrat izpovedal svojo ljubezen. Po njegovi smrti je tudi ona kmalu umrla zaradi hrepenenja po svoji izgubljeni ljubezni, pa tudi stara je bila že precej.

Druga tragedija: skakač Kihec

Prvi prizor

ŽVEČKO (prežvekuje kepo slame in vzklika): Na noge, lenuh! Gremo, jutranja telovadba! Pokonci!

POŽERUH: Pa kaj za vruga je tebi?

ŽVEČKO: A si mogoče kaj videl Kihca?

POŽERUH: Ne, trdno sem spal, ritonja! Videl sem le notranjo stran svojih vek.

Zdaj se pa poberi!

ŽVEČKO: Uf, nekdo je pa danes vstal z levo nogo.

POŽERUH: Da se ne boš ti zdajle postavil na desni nos!

ŽVEČKO: Dobro, dobro. A mi lahko prosim odgovoriš na vprašanje!? A si kaj videl Kihca?

POŽERUH: Mar še ne veš? Kihca bodo deportirali.

ŽVEČKO: Deportirali? Kihca? Mi je že vseč tale učiteljica.

POŽERUH: Kako lahko rečeš kaj takega?! On je naš prijatelj.

ŽVEČKO: Ja, prijatelj. No, meni nikoli ni bil preveč blizu. Skratka ...

POŽERUH (mu skoči v besedo): Mogoče zdaj umira od lakote in mogoče leži med umrlimi trupli ščurkov, paličnjakov, polžev in druge golazni. Mislim, da on sploh ne ve, da je hudo bolan in da je do njegovega konca le še nekaj ur.

Drugi prizor

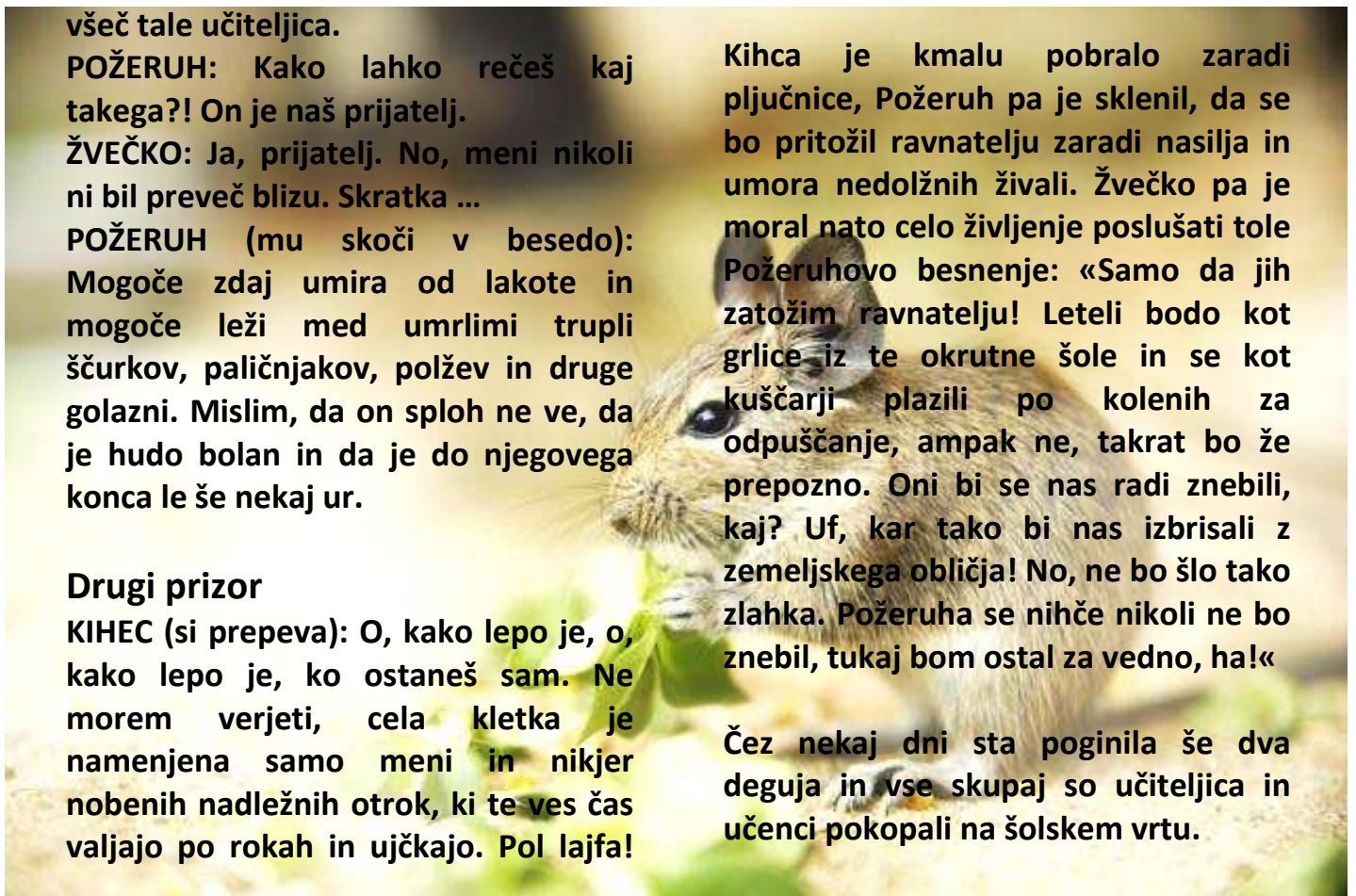
KIHEC (si prepeva): O, kako lepo je, o, kako lepo je, ko ostaneš sam. Ne morem verjeti, cela kletka je namenjena samo meni in nikjer nobenih nadležnih otrok, ki te ves čas valjajo po rokah in ujčkajo. Pol lajfa!

Res moram biti nekaj posebnega, da so me premestili na poseben oddelek oz. v učiteljičin kabinet. Užival bom še zadnje trenutke svojega življenja (Nekaj ur pozneje)

Družbo mi delajo le hrana, voda in nagnusna zdravila. Kje so moji prijatelji? Joj, kako jih pogrešam! Počutim se tako omotično in neznansko me boli v pljučih. Joj, ne, moja bolezen se slabša. Vsak dan en simptom več. Ta zdravila nič ne pomagajo, ampak me samo uspavajo. Ta učiteljica me hoče ubiti in potem še zastrupiti. Kakšni egoisti so ti ljudje, uf. Briga jih, če takoj crknem v tej greznici. No, in to bom tudi naredil. Za moje pohabljenno telo je verjetno še najbolje, da zaspi in se ne vrne več med ostale. Adijo, kruti svet.

Kihca je kmalu pobralo zaradi pljučnice, Požeruh pa je sklenil, da se bo pritožil ravnatelju zaradi nasilja in umora nedolžnih živali. Žvečko pa je moral nato celo življenje poslušati tole Požeruhovo besnenje: «Samo da jih zatožim ravnatelju! Leteli bodo kot grlice iz te okrutne šole in se kot kuščarji plazili po kolenih za odpuščanje, ampak ne, takrat bo že prepozno. Oni bi se nas radi znebili, kaj? Uf, kar tako bi nas izbrisali z zemeljskega obličja! No, ne bo šlo tako zlahka. Požeruha se nihče nikoli ne bo znebil, tukaj bom ostal za vedno, ha!«

Čez nekaj dni sta poginila še dva deguja in vse skupaj so učiteljica in učenci pokopali na šolskem vrtu.

ČEK IT AUT – FIZA IN DA HAUS

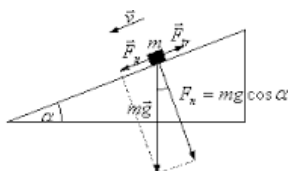
Bil je tisti dan, k smo fisko pisal,
 nč se nismo učil in zato tut nč znal.
 Vedl smo, daj učitl dobra duša,
 k nm učas kr mal preveč popuša.
 Težko cvek napiše, te raj še mal upraša,
 in tukej pršla je – ideja naša.

$U_0 = \frac{1}{2}mv^2 = \frac{1}{2}m_0v^2 \left(1 - \frac{v^2}{c^2}\right)^{-\frac{1}{2}}$	kineti
$E = \frac{1}{2}mv^2 = \frac{1}{2}m_0v^2 \left(1 - \frac{v^2}{c^2}\right)^{-\frac{1}{2}}$	relativistična (kin)
$E = \frac{1}{2}mv^2 = \frac{1}{2}m_0v^2 \left(1 - \frac{v^2}{c^2}\right)^{-\frac{1}{2}}$	potencialna (grav)
$E = \frac{1}{2}mv^2 = \frac{1}{2}m_0v^2 \left(1 - \frac{v^2}{c^2}\right)^{-\frac{1}{2}}$	potencialna (elekt)
$E = \frac{1}{2}mv^2 = \frac{1}{2}m_0v^2 \left(1 - \frac{v^2}{c^2}\right)^{-\frac{1}{2}}$	potencialna (magn)
$E = \frac{1}{2}mv^2 = \frac{1}{2}m_0v^2 \left(1 - \frac{v^2}{c^2}\right)^{-\frac{1}{2}}$	potencialna (jele)

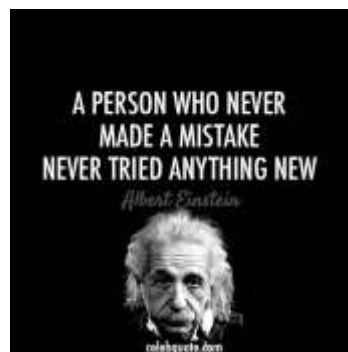
Smo kontrolko pofotkal in pol usi zabil,
 z namenom, da doma se jo bomo naučil.
 Smo frendi tapravi še bejevceem poslal,
 tuki, priznamo, smo ga mal usral.
 Bejevci so skor usi fizo pet pisal,
 nad nas pa črne oblake so poslal.

Zadeva postala je malo sumljiva,
 učitl je reku – klele neki ne štima.
 So učitlce naše glave skup staknile,
 rešitve ni, smo vedl, one so hujše od CIE.
 Najbolša obramba, pravjo, je napad
 al pa vse skup pošten priznat.

Sledile so pridge, a tega smo že vaje,
 obisk pr ravnatlu pa tkole ni glih faj.
 In če komu kdaj kej tazga u glavo šine,
 Nej se ve, dobl smo – vzgojne opomine.
 Morala te zgodbe je, da bol se je učit,
 odneseš nekej znanja pa tud celo rit.

Vsi vemo, da pršli smo u puberteto,
 kle se mi zgodi napaka, najhujša za to leto.
 Sm vidu prilko in fotku kontro, da bo laži,
 priznam to napako in priznam, da smo mladi.
 Tega nam ponovu, tut če za sošolca,
 nej grozijo, od zdej naprej bom glava bolša.

$$E = m_0c^2 \sqrt{1 + \left(\frac{p}{m_0c}\right)^2}$$

Vsi delamo napake, iz njih sej treba učit,
 tko k za kontro, če nočeš šut dobit.
 Mormo se razvit in dat skoz situacije,
 če padeš, se pober, toj zarad gravitacije.
 In pol res, sm napisu opravičilo,
 pišem rap, k paše, tole spesnu sem na silo.

Smo po pravic povedal, iskren se pokesal,
 da namo nikol več tega nardil in da res nam je žal.
 Uživite u poletju,
 uživite v radosti in cvetju.
 Pozabte, kar kdaj slabga ste nardil,
 Pomislte, kdaj drugim ste dneve v cvetje spremenil.

UKOR

Andrej in razredničarka, 9. c

KULTURA

NOČ KNJIGE

To je mednarodni dogodek, ki se organizira po celem svetu.

Naslov rahlo vara, saj cel večer ni namenjen le branju knjig. Na naši šoli so učenci najprej odigrali predstavo, nato pa so prebrali nekaj pravljic mlajšim učencem.

Ko smo se zbrali starejši, se je vse skupaj komaj začelo.

Hitro smo se zagrebli za sok in pecivo, potem pa smo prisluhnili učiteljici Dunji, ki se je trudila, da bi nam bila zgodba o Rosi Parks zanimiva.

Pri poeziji bi tisti na blazinah zaspali, če ne bi bili tudi sami zadolženi za branje 😊 Vsak izmed nas, ki smo se valjali po blazinah, je moral prebrati nekaj pesmi, nekatere so bile tudi v tujih jezikih - španščini, angleščini, hrvaščini, celo kitajščini in norveščini.

Svoje verze je bral tudi gostujoči pesnik Alen, ki si denar služi kot trener v fitnessu. Ha, pa naj še kdo reče, da poezija in šport ne gresta skupaj. Obiskala nas je tudi bivša učenka Tadeja, ki s pesnjenjem nadaljuje na loški gimnaziji.

Alja, 7. c

ALEN ŠTOJS GOLJAR

Se spomniš?

Enkrat me moraš vzeti s seboj na vlak.

Se spomniš tiste deževne srede

na torek poznega februarja,

ko sem v sebi držal besede,

ko sem hitel po dolgi reki

proti dogodkom, ki so morali miniti,

da sva se lahko srečala -

se spomniš?

Enkrat me moraš vzeti s seboj na vlak.

Se spomniš, kako sva iskala

prazen sedež, kupe za dva,

*ko sem iskal tvoj pogled,
preoblečen v novo pomlad,
poln sramežljivih nasmeškov in
skritih srečanj med prsti,
opit od svežega prebujanja -
se spomniš?*

Enkrat me moraš vzeti s seboj na vlak ...

Po obhajilu

*Ne rabiva pozlačene ključavnice
z vgraviranimi imeni,
ki bi jo zaklenila na star zarjaveli
most;
ne rabiva mostu
niti ključa za ključavnico -
zaklenila sva se drug na drugega.*

*Nek veter bo prinašal deževje
in zemlja se bo premaknila na ukaz,
most se bo zrušil sam vase
in reka -
takrat nekaj drugega -
bo zadnji poljub ključavnic.*

Kaj bodo takrat veljale ključavnice?

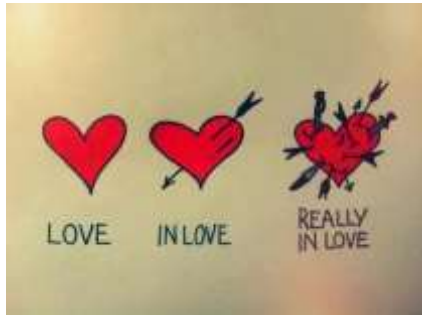
*Takrat,
ko ne bo več mostu,
ko ne bo reke želja zaprtih vek,
ki bi tekla spodaj
in nosila obljube in želje odmevom
podzemnih jam.*

*Kaj bo z nama,
če rečeva:
"Ta ključavnica,
na tem mostu,
sva midva ...?"*

*Ne rabiva pozlačene ključavnice
in mostu nad reko obljub,
da zakleneva večnost najinega časa.*

LJUBEZN

Že pri naslovu sem se zmotila,
tako me je že na začetku vsa volja
minila.

O ljubezni sicer ne vem kaj dosti,
a meni osebno nikoli ni prinašala
radosti.

Vsaka zveza se konča z
»idiot«, »prašič« ali »Kako si
mogel?«.

Ampak lepo po vrsti, kakor so hiše v
Trsti.

Punce smo pri izbiri fanta rahlo
izbirčne,
včasih smo pač vzvišene grofične.

Fantje pa gledajo le na videz in
postavo,
da slučajno ne bodo oženili žirafe,
res bravo.

Izbire je vedno premalo, vsaj za
punce,

zato namesto fantov opazujemo
zvezde in lunce.

Obnašanja nihče ne ceni,
razen naših babic se za to nihče ne
zmeni.

Zaljubljenost prepoznaš po slabih
ocenah,
mogoče celo po luninih menah.

V takih primerih se mi zdi, da so
nekateri zaljubljeni že celo življenje,
a oni imajo seveda o tem drugačno
mnenje.

Če bom to še naprej pisala,
bom na koncu še v depresiji pristala.

Zakaj? To se nikogar ne tiče,
če pa se kdo ne strinja, me pa lahko
kar pokliče.

Alja, 7. c

SNEGULJČICA PRAZNUJE ROJSTNI DAN

Sneguljčica je praznovala svoj dvajseti rojstni dan. Povabila je sedem palčkov, princa, Pepelko, mačeho, polsestri in Trnuljčico. Praznovali so v hiši sedmih palčkov.

Ko so se vsi zbrali, so čestitali Sneguljčici. Dobila je mobilni telefon, televizijo, izlet v toplice, videokamero, mikrovalovno pečico, obleko, čevlje, čokolado in diamantni prstan. Trnuljčica je imela recept za torto in jo spekla. Ko so pojedli torto, je Sneguljčica začela kuhati kosilo, a ji je zagorela lesena kuhalnica, nato pa še miza, in kakor da to ni bilo dovolj, je vstopila še čarovnica iz Male morske deklice. Ta se je silno zabavala in je zažgala še spalnico. Na srečo je začelo deževati, a je hiša vseeno še gorela, takrat pa se je Pepelka spomnila na gasilce in jih poklicala. Prišli so trije prašički z volkom na čelu. Hitro so pogasili hišo in vsi so se jim zahvaljevali. Palčki so rekli, da potrebujejo hišo, zato so se lotili dela in do večera je bila hiša zgrajena.

Zvečer so ugotovili, da še nimajo opremljene kuhinje, zato so zunaj postavili žar in spekli hrenovke za vse.

Mirna, 6. a

ŠOLA

*Šola je za nekoga strah in trepet,
zdi se mu kakor oviran promet.
Med poukom se dolgočasi,
med odmori pa nesrečno po hodniku plazi.*

*Učitelji mu gredo na jetra
in si pravi: «Jim bom že dal vetra!»
Ker mu pred tablo jezik nesramno opleta,
ne bo niti pozitivno zaključil predmeta.*

*Mislím, da se ima boljše tisti,
ki za odlično oceno misli.
Doma se mu splača garati,
da mu pred tablo ni treba momljati.*

*Kdor se noče učiti, naj raje premisli,
če noče dvakrat hoditi v razred isti!*

Ana, 7. c

sLOVEščina

Ura že teče,
v šoli sedim,
učitelj mi reče,
naj se umirim.

Na tablo pogledam,
se v črke zagledam,
ne vem, kaj pomenjo,
a kaj meni mar.

Zvonc zazvoni,
se mi glava zbistri.

Sledi 4.ura,
komi že čakam,
na urniku je slovenščina,
od veselja že skakam.

Pride učiteljca,
v prvi vrsti sedim,
ji z veseljem sledim,
da se kaj novga naučim.

Beremo, se pogovarjamo,
z veseljem poslušam,
na vprašanja odgovarjamo,
pesniška sredstva preizkušam.

Zvonc zazvoni,
v meni jeza tli.

Hočem slovenščino,
se zanjo borim,

imamo angleščino,
se je ne veselim.

Ko pridem domov,
mislím, da se bom ubov -
ker za slovenščino nimam naloge,
je moje delo doma brez vloge.

Zato se za mizo usedem,
a ne, da bi jedel in pil -
odvisnike vadim in stavke,
da bom jutri učiteljca z znanjem
razveselil.

ITAK☺

Aljoša, 9. c

MOJE SANJE

*Sredi morja pluje ladjica,
nad njo blešči se mavrica,
pod mavrico pa rožica
in zraven sveti zlato sonce, ki sije,
sije.*

*A v mojih sanjah se včasih vse
spremeni,
radost zbledi,
moje srce pa objame strah in
leteči zvonovi.*

*Ladjica postane siva in pusta
kot babičina stara usta,
mavrica se v temo zlije,
sonce se za oblake skrrije,
roža svoje barve umije
in moja sreča več ne bije.*

Maša, 7. c

VOLK IN SEDEM KOZLIČKOV

Živela je koza, ki je imela 7 kozličkov. Nekega dne je morala v Dm, saj ji je zmanjkalo parfuma.

»Ljubi otroci, v Dm grem. Le glejte, da v hišo ne pride volk. Tisti odurnež, ki mu že na kilometre daleč lahko zavohate njegove smrdeče pazduhe. Da njegovega zadaha niti ne omenjam,« je pripomnila koza in odšla.

Medtem ko je ni bilo, so trije kozlički igrali na XBOX-u, tri kozice pa so mami porabile vsa ličila, ki jih je imela. Čez nekaj sekund je nekdo potrkal na vrata.

Najmlajši kozliček, ki je z zanimanjem gledal, kdaj se bo iz smokija izvalil metulj, je hitro odšel k vratom in vprašal: »Kdo je?«

Na drugi strani pa je odgovorilo: »Jaz sem, Rdeča kapica!«

»O, tega ti pa ne verjamem,« je pogumno odvrnil kozliček.

»Ampak res sem,« se je spet slišalo skozi vrata.

Kozliček je pogledal skozi okno in zagledal volka: »Ne, ti nisi Rdeča kapica, ti si volk!«

Volk je porušil vrata kot buldožer in pojedel vse kozličke. Ko jih je pomalical, se je ulegel na posteljo in zaspal, zraven pa v miru prebavljal.

Potem je prišla koza, ki je bila besna kot bik, ko zagleda rdečo barvo. Volka je mlatila s torbico, dokler ni omedlel. Nato mu je raztrgala trebuh in ven so poskakali kozlički.

Potem je vso hišo neparfumirala, ker je bil notri tak zrak kot v plinarni.

Volka so nato pojedli za večerjo.

Naslednji dan je morala koza zopet po parfum, ker ji ga je zmanjkalo.

Julija, 6. a

MOJI STARI STARŠI

Ko babi pospravljati začne,
hitro jezna je,
saj dedi na polici pusti vse.
Tako včasih najde se,
kar že dolgo izgubljeno je.

Ključni, mobitel in še kaj,
se hitro vrnejo k dediju
v žep nazaj.

Še dobro, da babi pridna je,
saj dedi lahko zopet
stvari izgubljeni začne.

Daša, 7. c

LJUBI DOM

Dom je tam, kjer so te v zibelko
dajali,
te kot dete pestovali,
prvih korakov naučili,
ti kakšno na zadnjo plat naložili,
te pospremili v prve šolske te klopi in
naučili modrosti in odraslosti.

Dom je tam, kjer ljubezen lahko deliš,
kjer sanjaš in živiš,
kjer svoje dete zibaš in pestuješ,
kjer malo bitje vzgajaš in neguješ,
ga pospremiš v prve šolske dni
in mu glavo polniš z izkušnjami.

Dom je tam, kjer nekoč ostaneš čisto
sam.

V naslanjaču obujaš prehojene dni,
čakaš na klice, ki jih od nikoder ni,
čakaš na družbo tistih, ki so že davno
odšli,
in čakaš, da se zgodi tisto, kar čaka
vse ljudi.

Maša, 7. c

ŠOLARSKA

Zjutraj se zbudim,
se na hitro uredim
in v šolo odhitim.

Šola, ki se rola od osmih do dveh,
nam prava je nadloga
že celih devet let.

Vsi smo že navajeni različnih
spraševanj,
to itak se ponavlja iz dneva v dan,
ni dneva, da imeli prost bi dan.

Te domače naloge,
od katerih vsem se že rola,
nam izboljšujejo znanje
in nam kradejo spanje.

In kontrolne naloge,
te res taprave so nadloge.
Noben jih ne mara,
res ni jim para.

A učiteljice,
te se veselijo,
kadar učenci cveke dobijo.

Ampak mi tega ne pustimo,
zato učiteljici govorimo:
»To se ne izplača,
ker prav nič višja ne bo plača!«

In če učiteljici rečemo:
»Vi ste res hruška,«
ona bo mislila, da je debeluška,
in v zgornje nadstropje
nas bo hitro poslala,
da ravnatelj nam bo pel
tralalalala.

Domov bodo klicali
naše očete,
da bodo lahko pripravili mačete.

Ko zvonec zazvoni,
vstanemo iz klopi,
a učiteljica zakriči, da konec še ni:
»Vsi ste klepetali, zato smo
podaljšali!«

Mi se vsi upiramo, a neuspešno,
zato učiteljico zmerjamo za »tečno«.

Aljaž, 9. a

NADALJEVANJE ODLOMKA IZ DRAMSKEGA DELA ŽARKA
PETANA STARŠI NAPRODAJ

Osebe: mama, robot, Peter, Tanja, babica

(Mama se vrne iz službe in v dnevni sobi zagleda robota, ki se pogovarja s Tanjo in Petrom ...)

Mama (steče proti robotu in ga po glavi udari s torbico): Stran od mojih otrok, pošast pločevinasta!

Tanja: Mama, pusti ga! Ni hudoben! Kupila sva ga v veleblagovnici Imamo, ko si bila ti v službi.

Mama: Oh! Oprosti, robot. Mislila sem, da si hudoben.

Robot: Ah, se zgodi. Niste me poznali. Ampak imate pa težko torbico! Močno ste me udarili.

Mama: Veliko stvari imam v torbici. Zakaj pa sta sploh kupila tega robota, Tanja?

Tanja: Ker ti nimaš časa, da bi se igrala z nama zaradi sestankov in službe. Robotu pa tega ni treba.

Mama: Ampak jaz moram hoditi na sestanke in v službo

Tanja: Saj vem.

Peter: Ti pa se lahko igraš z nama, kajne, robotek? (Robota potrepnja po hrbtu a mu po nesreči pritisne gumb za napadalnost)

Robot: Napadalni način vključen! (Roki se mu spremenita v več cevi.)

Mama: V zaklon!

(Vsi stečejo za kavč, ravno ko robot proti njim izstreli maso za palačinke.)

Peter: O, kaj sem storil!

(Takrat vstopi babica.)

Babica: (zagleda robota): Kaj pa se dogaja?

Mama: Robot je ponorel in treba ga je izključiti!

Babica: Prav.

(Steče proti robotu, zagrabi ponev in robota mahne po glavi. Robot pade na tla in babica mu vzame baterije.) Sem že.

Mama: Vau! Upam, da lahko vrnemo malo rabljenega robota. Zdaj pa čiščenje.

(Odide po pripomočke in začne čistiti. Peter in Tanja ji pomagata.)

Lenart, 6. a

NADALJEVANJE ODLOMKA IZ DRAMSKEGA DELA ŽARKA PETANA STARŠI NAPRODAJ

Osebe : **mama**, **Peter**, **Tanja**, **robot**

(Otroci in robot so v kuhinji, robot peče palačinke in otroci gledajo televizijo. Naenkrat vstopi mama.)

MAMA (presenečeno): Kaj se dogaja tukaj? Zakaj je v moji kuhinji velik premikajoči se kos kovine!?

PETER: Mama, to ni nobena kovina, to je naš novi robot. S Tanjo sva ga kupila v trgovini Imamo.

MAMA: Ta stvar ne bo živela v naši hiši. Mislim, kje bo pa ponoči? Ali dela na elektriko ali na gorivo ali na sončne celice? Zna govoriti? In koliko sta zapravila za njega?

TANJA: Mami, pomiri se. Robot sva dobila zastonj. Ponoči ga bomo izključili - in ja, lahko govori. Super je, še nalogo nama lahko naredi!

MAMA (jezno): Nalogo!? Mislita, da se bosta kaj naučila, če vama bo robot delal naloge? Če vama učiteljica to dovoli, jaz vama ne!

ROBOT: Bi poskusili palačinke, če želite, vam lahko tudi banana popečem za predjed.

MAMA: Še zadnjič povem! Hočem, da ga vržeta iz stanovanja. Danes imam še veliko opravkov pred seboj.

PETER: Mama, pri tem ti lahko pomaga robot. Lahko pospravlja, piše, bere, kuha, pere oblačila, pomiva, briše prah ..., vse, kar mu rečeš, naredi.

TANJA: Ja, mama, ne bo ti žal.

(Tanja poda krožnik palačink s čokolado mami.)

MAMA: Ne boste spremenili mojega mnenja, verjemite. Peter in Tanja, odnesita robota nazaj v trgovino, potem pa začnita z nalogami.

(Mama poskusi palačinke.)

ROBOT: Želite, da vam pospravim posodo?

MAMA: Hm ... Super palačinke ... Otroka, mogoče pa res ne bo konec sveta, če bo ta robot pri nas. Vesta kaj, naj kar ostane.

TANJA: O, mama, hvala!

PETER (potiho reče Tanji): Sem rekel, da bo dovolila 😊

Maja, 6. a

LIMERICKI UČENCEV 7. b

Palec je kakor kazalec,
kazalec je kakor palec,
Ana se rima z banana,
banana se rima z Ana,
a noben od teh ni kakor padalec.

Bil je deček Rok ,
zelo rad je pil sok,
a sok se mu je polil,
zato je na glas zavpil
in planil v jok.

Enkrat bila je Katarina,
bila je primabalerina.
Ker je bila tam podgana,
jo je pojedla vrana
in Katarina je bila spet fina.

There was a little cat,
her ass was so fat,
she couldn't even walk,
she couldn't even talk,
her life was so bad.

Nekega dne je medved našel med,
Ko ga je prijel, je bil mrzel led.
Bil je zelo zelo vesel,
Po kožuhu pa tudi malo bel.
Po poti nese med, zavoha smet.

NOTRANJA POLITIKA

KODEKS OBLAČENJA

Letos je bilo na naši šoli več škandalov glede kodeksa oblačenja, zato vam bomo devetošolci dali nekaj nasvetov.

Za punce in fante so pravila precej drugačna. Začnimo s kodeksom za punce. Glede na to, da vaša koža zelo moti in dekoncentrira mnoge učitelje ter jim izkazuje nespoštovanje, morate še posebno med urami zelo paziti, da jo z oblačili zakrijete, kolikor se le da.

Idealno je, če se vas sploh ne vidi, razen obraza. Zakrivanje rok je po izbiri, a je še vseeno boljše, če imate zakamuflirane. Optimalna izbira je **smučarski kombinezon** (vključno z rokavicami). Zelo dobra rešitev bi bil tudi manjši šotor, v katerega se čisto zavijete (bodite NATANČNE in poskrbite, da vse zadrge do konca zapnete).

Morda vas lahko kdo nosi okrog v spalni vreči ali v žaklju za krompir! Bodite kreativni! Ta nasvet posebej upoštevajte ob dnevih, ko imate pouk glasbe, saj boste sicer težko imeli petico.

Zdaj pa še fantje. Pri fantih so največji problem hlače, ki jih spuščate na rit.

Predlagam, da si tudi vi omislite kombinezon, lahko takega za na njivo ali modrega, delavskega. Ali pa morda samo delujoč pas, za katerega (glede na stanje vaših hlač) zgleda, da ga je zelo težko najti.

Dobra izbira so tudi naramnice oziroma »gavtre«, s pomočjo katerih lahko

potegnete hlače do pod pazduh.

Izogibajte se tudi trenirkam, ki so neprimerne, saj spadajo na nogometno igrišče ali v kako kriminalno predmestno četrt, poleg tega pa tudi zelo motijo estetski nazor nekaterih učiteljev.

Na šoli tudi ni dovoljena bosonoga ali štumfonoga hoja, čeprav jo promovira vedno več športnih strokovnjakov - učiteljev razvoj stopal in ostalega skeleta namreč ne gane. Še posebej boste nasankali v belih nogavicah, ki so jih pred leti modni zapovedniki uspeli že ukiniti, ali pa v takih, ki brez varovalnega ovoja copatov radodarno oddajajo vonj po plesnivem siru ali poginulih mačkah.

Anja Š., 9. c

TOP FAJF

Zdaj, ko so končno popravili stranišča na naši šoli in se ne moremo več pritoževati na njihov račun, smo končno dobili priložnost, da pojamramo še o drugih stvareh, ki nam gredo na živce na naši šoli. Izbrali smo jih pet.

5. **SEMAFOR V KUHINJI**, ki že samo s tem, da obstaja, vsakemu učencu, ki hodi na kosilo, uničuje živce. Si lahko predstavljate, da je prvi dan celo neprestano piskal?!

4. **SISTEM ZAKLEPANJA VHODNIH VRAT**, ki nam vsem povzroča stres. Kaj pa, če sem zamudila zato, ker mi je zjutraj umiral pes in sem ga skušala rešiti?! Kaj, če me je na poti v šolo kdo poskusil ugrabititi?! A ste razmišljali o tem?! Kako po tako stresnem jutru obtičim pred zaprtimi vrati in nihče noče slišati mojega butanja po njih!

3. **MALICA**, katere standard pada iz dneva v dan. Še se spominjam dni, ko so bili obroki dokaj solidni - ali pa smo se le manj pritoževali, ne vem točno, a če me spomin ne vara, nam par let nazaj ne bi servirali na primer kruha in skodelice jogurta. Ali mrzlega bureka namesto kruha.

2. **FASADA** naše šole zglveda kot zapor. Morda se na slikah ne vidi, saj šolo vedno slikajo z lepše strani, a lahko mi verjamete, da se pred glavnim vhodom počutimo kot na Dobu.

1. **GARDEROBE**, ki na prvi pogled delujejo kot pomanjšane zaporne celice. Morda so jih postavili zato, da delajo družbo fasadi. Ko sem bila v 3. razredu, me je starejši brat dejansko prepričal, da to zares so zaporniške celice, v katere zapirajo poredne učence za en dan.

Da pa ne bo izpadlo, kot da se vedno samo pritožujemo, je zraven še top 5 stvari na šoli.

5. **INFORMATOR**, ki nam vedno dela družbo, če pridemo v šolo malo prej ali moramo na kaj čakati v šoli, poleg tega pa nam devetošolcem, ki se prestrašeni pripravljamo na srednjo šolo, daje pomirjujoče nasvete.

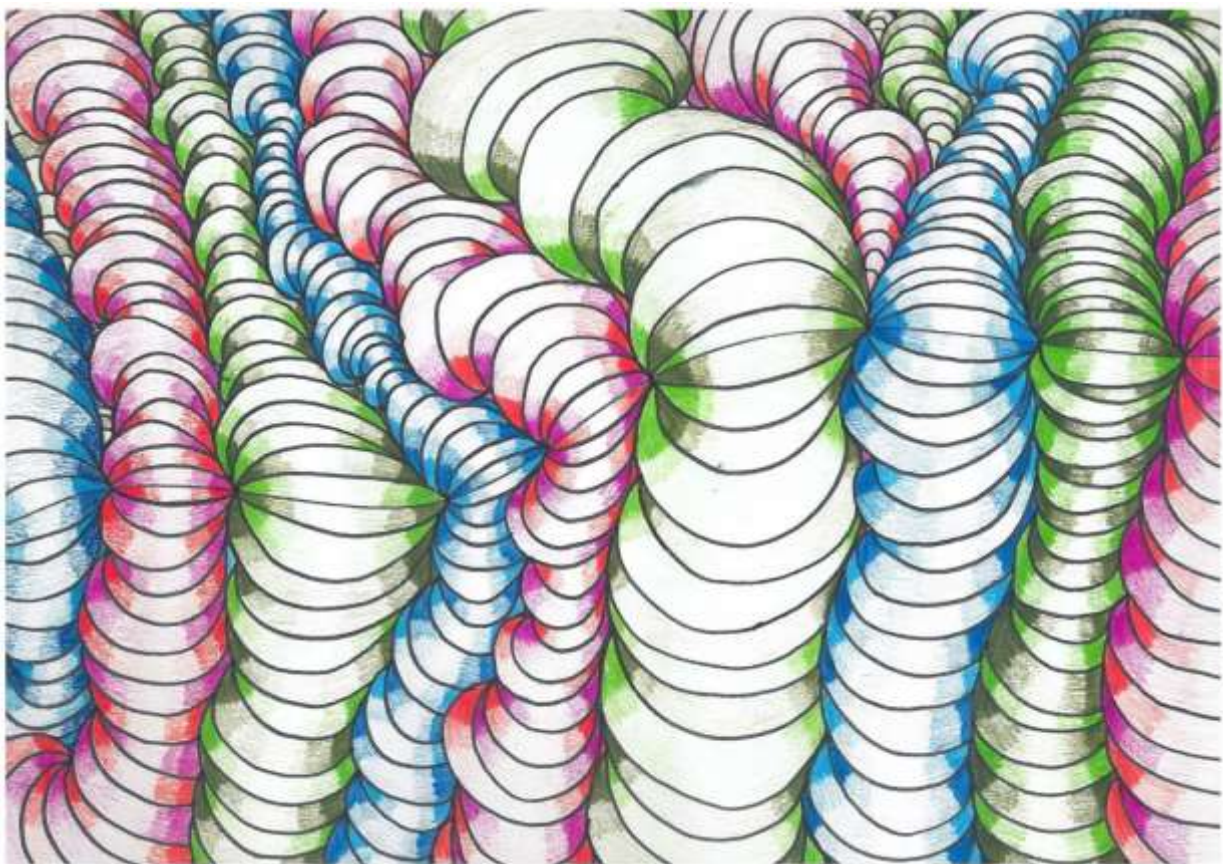
4. **UČILNICA SLOVENŠČINE 3** - opremljena je s fotografijami in slikami, ki ustvarjajo prav posebno vzdušje in osrečujejo učence med uro. In tega ne govorim zato, ker je učiteljica, ki jo je opremila, verjetno tudi edina, ki bo prebrala ta članek - pa še to le zaradi tega, ker ga kot mentorica mora.

3. **KUHARICE**, ki so ob tem, da so zelo prijazne in nam priskrbijo hrano, tudi izklopile prej omenjeni semafor in s tem prihranile živce tako sebi kot nam.

2. **NOVA STRANIŠČA**. Na ta luksuz smo zelo dolga čakali. Barvne kombinacije so sicer zelo neposrečene (roza in rdeča, roza in oranžna ...), ampak razen tega so (še posebej v primerjavi s prejšnjimi predvojnimi veceji) zelo v redu.

1. **WIFI**, ki je ena od stvari, po kateri vsi osnovnošolci naravnost hrepenijo! To, da imajo dostop do vesoljnega spleta celo v šoli, je eden najbolj pomembnih življenjskih kriterijev. Za šolski wifi smo zelo zelo hvaležni.

Teja, 9. c

TOP 5 PLONKCEV

NAJPREJ KORISTNA NAVODILA, KI JIH IZKUŠENI DEVETOŠOLCI RADODARNO DELIMO Z VAMI, REVEŽI, KI BOSTE ŠE NEKAJ LET MORALI HODITI NA PREŠERNA.

1. Če se da, naredi več enakih plonkcev in jih daj na različna mesta, saj jih na kakšnih mestih mogoče ne boš mogel uporabiti (zaradi položaja učiteljev).
2. Plonkec naj ne bo cel zvezek, ampak samo ključne besede ali pojmi, ki se ti jih ne da naučiti.
3. Vedno ga oblepi s selotejpom, da se ga ne sliši, ko ga mečkaš ...
4. Ko učitelj vstane od mize in se ustrašiš, da bo videl plonkec, ostani miren, ne začni ga takoj pospravljati, ker drugače vzbujáš večjo pozornost.
5. Plonkec vedno vrzi v smeti šele doma ali vsaj 20 m od šole ☺

ZDAJ PA V SLIKI IN BESEDI TOP 5 NAČINOV, KAM VARNO INŠTALIRATI PLONKCE.

TOP 1 - v rokav

Plonkec daš v rokav in ga vzameš ven, ko ga potrebuješ. Skriješ ga pred/pod roko in si z njim pomagaš. Ko se bliža učitelj, na plonkec položiš roko, če pa imaš dovolj časa, ga daš nazaj v rokav.

TOP 2 - pod spodnjim delom majice

Plonkec nalepiš na notranji končni del majice. Ko ga potrebuješ, zavijaš spodnji del in prepisuješ. Če se približuje učitelj in nimaš dovolj časa, da bi majico zavihal nazaj, se samo nagni čim bolj naprej.

TOP 3 - na štumfu (nogavici) ali na podplatu copata

Plonkec nalepiš na nogavico. Ko ga potrebuješ, stopalo daš iz copata in plonkaš, bolj gibčni pa lahko nogo položiš tudi na koleno druge noge. Če pride učitelj in nimaš časa pospraviti svoje noge v copat, samo čim bolj dvigni nogo/stopalo k mizi.

TOP 4 - na stolu

Plonkec daš na stol in nanj namestiš svojo rit. Ko ga potrebuješ, daš narazen svoje noge in plonkaš. Ko se približa učitelj, daš noge skupaj in upaš, da ti ne bo ukazal vstati. Na koncu ga ne pozabi pospraviti.

TOP 5 - Baša plonkec

Plonkec nalepiš na cunjasti robček. Ko ga potrebuješ, se »usekneš« (plonkaš, ko odvijáš robček, in kasneje, ko ga zvijšáš nazaj). Noben učitelj ne bo šel pregledovat tvojega smrklija.

To so najbolj osnovni in najbolj zanesljivi položaji za plonke. Plonkaj čim manjkrat, a takrat sproščeno.

(Če te učitelj ne opozori, še ni nujno, da te tudi ne vidi. Lahko se zgodi, da ti za to pove šele, ko oddaš kontrolno, in se boš trudil zaman 😊)

Svetovala: izkušena ☺ MEPI-jevka

MARŠ VENI!

Četrтки na Osnovni šoli Franceta Prešerna so bolj znani kot **evakuacijski četrтки**. Ne, ne gre za gasilske vaje. Ta fenomen je dobil ime po dogodkih, ki se odvijajo med glavnim odmorom, in to najbolj intenzivno ob četrtkih.

Šola je popolnoma prazna že ob 11.52, kar je izredno hitro glede na to, da se glavni odmor začne le 2 minuti prej. Dežurni učitelji učence naženejo ven kot čredo ovac, ker imajo močno željo, da bi se zasedena mladina nadihala svežega zraka. Večina učencev se ob sredah (ko so glavni odmori zaradi precej bolj miroljubne ekipe dežurnih učiteljev zelo sproščeni) udeležuje tako imenovanih evakuacijskih treningov, kjer vadijo tri discipline: **hitro zavezovanje čevljev, podaj mi jakno ter lauf iz šole**. Učenci iz tedna v teden postajajo boljši in hitrejši, zaradi česar se nato izognejo nepotrebemu vpitju, ki jih motivira za še hitrejšo obuvanje in oblačenje ob četrtkih.

Glavni odbor za evakuacijske treninge premišljuje tudi o imenu kluba. Član odbora, ki želi ostati anonimen, pa je že izdal, da trenutno najvišje kotira ime **ČEVLE OBUT PA VN KLUB KRANJ**. Visoko izobraženi inštruktorji razmišljajo tudi o organizaciji svetovnega prvenstva, kjer se bodo učenci vseh starosti lahko med sabo pomerili v prej omenjenih treh disciplinah ter svetu pokazali svoj atletske potencial.

Teja, 9. c

AKTUALNO

ISTOSPOLNO USMERJENI PARI - STARŠI

Naj začnem najprej s tem, da ljubezen nima meja - ne glede na to, koliko si star, koliko si visok ali koliko tehtaš, kakšne barve je tvoja koža ... To velja tudi za vse, ki so jim všeč osebe istega spola - to je tudi ljubezen! Tudi oni imajo pravico živeti, se imeti radi in to pokazati, čeprav so drugačni od večine. Pa saj ljudje ne hodimo po cesti in izbiramo, v koga se bomo zaljubili - to se pač zgodi in konec. Vodijo nas čustva in na to ne moremo vplivati.

Kar se mene tiče, bi bilo čisto kul, če bi kdo izmed nas imel istospolno usmerjene starše. Jaz bi se počutila celo posebno, ker bi imela tudi posebne starše. Bila bi predvsem vesela, da se imata (na primer) moja očeta rada. Ker če se imajo ljudje radi, to ljubezen lahko tudi razdajajo drugim in življenje je potem lepo.

Tole bo zvenelo morda malo stereotipno, a vseeno ☺ Ste kdaj pomislili, kako zabavno bi bilo, če bi eden izmed tvojih očetov hodil s tabo v šoping in ti svetoval pri izbiri oblek ☺ Običajno to počnejo mame. Samo pogledjte, koliko modnih oblikovalcev je istospolno usmerjenih - čudovite kreacije nastajajo v njihovi domišljiji.

Res me zanima, zakaj ljudje, ki istospolnih zvez ne podpirajo, pravijo: "Ljudje smo nastali dveh spolov z razlogom." Ljudje smo tukaj tudi zato, da odkrivamo nove stvari, da sledimo svojim željam. Saj nismo skupaj samo zato, da bi delali otroke, ampak zaradi tega, ker smo zaljubljeni drug v drugega. Otroci so le eden izmed dokazov ljubezni, niso pa »obvezni«.

Vsak ima pravico živeti tako, kakor si izbere, zato malo premislite, preden koga žalite samo zaradi tega, ker je drugačen. In nikomur nič noče, nikomur ne škoduje. Samo rad ima nekoga. Halo, no! A je to greh? Prekršek? Zločin? Kaj pa, če bo morda vaš otrok nekoč povedal, da je zaljubljen v nekoga istega spola? A ga potem samo zato ne boste več marali? Ga boste vrgli v kanto za smeti, ker vam to pač ne bo všeč???

Teodora, 7. c

MNENJE ZASKRBLJENE DEVETOŠOLKE, KI SE NE STRINJA Z ISTOSPOLNIMI POROKAMI IPD.

Danes mnogi brezglavo podpirajo pravice istospolno usmerjenih. Nisem noben homofob, rada pa bi vam predstavila drastične posledice, ki bi jih pretirana svobodomiselnost imela na naše vsakdanje življenje.

Naj začnem s statistiko. Med istospolno usmerjeno mladino je 20 % več samomorov kot med njihovimi normalnimi vrstniki. Zelo očitno je torej, da mladim zelo škodujemo s tem, ko jim dajemo posebne pravice oziroma jim dovolimo imeti istospolne partnerje, saj bo to le povečalo nagnjenost mladostnikov k samomoru.

Kot sem izpostavila zgoraj, s temi novimi zakoni naravnost spodbujamo ljudi k temu, da izberejo istospolni način življenja, kar bo nekoč tudi povzročilo izumrtje človeške vrste. Vsi dobro vemo, da istospolni pari ne morejo imeti otrok - kdo bo torej nadaljeval vrsto, če bodo vsi istospolno usmerjeni!?!?!?

S tem, da dovolimo istospolnim parom, da se poročajo, uničujemo svetost poroke. Bog je ustvaril Adama in Evo z razlogom! Prej je poroka pomenila neko sveto in spoštovano obljubo oziroma zavezo med moškim in žensko, tako pa zdaj poroki odvezemamo ves pomen in spoštovanje!

Naj rečem kaj še o posvojitvi otrok. Otroku bodo njegovi istospolno usmerjeni starši že pri mladih letih oprali možgane in ga vzgojili, da bo postal prav tak kot oni, saj mu starši ne bi pustili druge izbire (kar nas spet vrne na drugo točko ...). Tudi reakcija okolja bi bila zelo destruktivna za otroka istospolnega para.

Kot pravijo naši bratje Američani: **IT'S ADAM AND EVE - NOT ADAM AND STEVE!!!**

Slavi, 9. c

ČLANI UREDNIŠKE EKIPE KRIKA SO SKLENILI ODGOVORITI AVTORICI SLAVI, SAJ BI RADI POMIRILI NJEN STRAH OZIROMA FOBIJO. HOMOFOBIJO 😊

Glede samomorov

Če ta podatek drži, se lahko morda vprašamo, zakaj je tako. Kaj pa po vašem mnenju pripelje mladega človeka do tovrstnih občutkov ter dejanj? Mislite, da bi lahko vaš negativen odnos do njih igral morda kakšno vlogo pri tem? Verjetno je težko živeti v družbi, ki neprestano zaničuje tebe in tvoja čustva ter ti predpisuje, kako bi moral živeti.

Glede izumrtja človeške vrste in izbire istospolne naravnosti

Prvič. Prav gotovo ne bi nihče bi zavestno oziroma namenoma izbral »istospolnega načina življenja«. Le zakaj bi silil v nekaj, kar še vedno pogosto izzove nasilno ravnanje, zaničevanje, nesramne opazke tako imenovanih »normalnih« ljudi. Tak se pač rodiš in ne moreš se na silo spremeniti. Ljudi ne moreš »prisiliti« k istospolnosti, to so čiste neumnosti.

Drugič. Istospolno usmerjeni bodo vedno v manjšini, brez skrbi. Če pa se vam zdi, da se rojeva premalo otrok, pa predlagamo, da obiščete na primer Arabski polotok ali pa Azijo 😊

Glede strahu pred istospolnimi porokami

Na »normalno« poroko to ne bo vplivalo. Ljudje se bodo v miru poročali še naprej tudi v kombinaciji moški in ženska. Kar se pa Adama in Eve tiče: dobro poučena sošolka nam je razložila, da sta bila onadva zgolj prispodoba za izvirni greh in sploh nista bila poročena. Tako da njun »zakon« ni »zakon«, kot ga sedaj sklepajo pari pri cerkveni ali civilni poroki.

Glede posvojitvev otrok v istospolne družine

Otroka ne moreš prisiliti, da je gej. Istospolno usmerjeni nimajo nobenega interesa, da bi druge nagovarjali ali silili v to. Verjemite, da otroka nihče ne bo silil, naj živi tako kot njegovi starši. Sicer smo pa že prej povedali, da se kot gej rodiš, ne pa »vzgojiš«. Sploh pa - kako pa si potem razlagati dejstvo, da se heteroseksualnim parom rodiijo istospolno usmerjeni otroci?!

PEACE, BROTHER 😊

ZUNANJA POLITIKA/REPORTAŽE

Comeniusov projekt We Love Nature - Nature Loves Us

TURČIJA

S projektom, ki ga že na tej šoli vsak pozna (ja, res delamo dobro reklamo že 2 leti), smo nazadnje odpotovali še v Turčijo. Res zavidam učiteljici Sonji Grilc in ravnatelju, saj sta pred tem z nekaterimi drugimi učenci obiskala tudi Poljsko in Italijo.

Skratka, upam, da ne bo dolgočasno.

POTOVANJE

Prvič sem se peljala z letalom, ampak je bilo res super.

Letališče Ljubljana ni nič v primerjavi z letališčem v Istanbulu. Ena navadna koliba ☺ V Istanbulu so nas pripeljali do šole, potem pa brezskrbno oddali družinam.

MOJA DRUŽINA (mislim, turška družina, ki me je prenašala cel teden)

Beyza, punca, ki je bila pred dvema letoma pri meni cel teden, se ni spremenila niti za pikico.

Objemali so me celih 20 minut.

Po objemanju so me posedli pred TV.

Morala sem gledati turške pogovorne oddaje (res izjemna izkušnja ☺).

Bayzin oče je rekel, da zna malo angleško, ampak branje z zemljevida pa res ne šteje!

Na večernem sprehodu mi je njen mlajši bratec že trgal marjetice (no, vsaj eden ☺).

Bila sem edina oseba, ki se je zvečer stuširala.

MESTO

Sami bloki (z zelenjem jim gre bolj slabo).

Promet: vsi trobijo, rešilci čakajo v gostih zastojih, javni prevoz pa ima svoj pas na cesti.

Vsi se vozijo v belih mercedesih ali BMW-jih. Mošej je precej, skoraj toliko kot nakupovalnih centrov.

Ljubitelji mačk, vabljeni!

LJUDJE

Vsi so manjši od mene (Messi je ravno prav velik - 165 cm).

Večina žensk je zavutih v ruto.

Zraven lepotic se sprehajajo zveri.

Kamor koli pogledaš, pečejo meso.

Vsi so enaki - temni lasje, temne oči, temnejša polt (temna osebnost?).

PRVI DAN - presrečna, ko spet vidim Slovence

NJIHOVA ŠOLA

Zapor. Res, še dosti hujše od naše.

Pouk imajo pri odprtih vratih, pa je vseeno čista tišina.

Klopi v učilnicah so zelo, zelo majhne.

Odmori trajajo v neskončnost.

Nimajo jedilnice, ampak nekaj podobnega naši Špajzi.

Nekateri nosijo šolske uniforme, drugi ne.

Nekatere učenke nosijo rute.

CENTER ZA PREČIŠČEVANJE VODE (ali kar koli že) IN AKVARIJ

Da je angleščina za Turke neverjetno zakomplicirana, smo izvedeli na predavanju o prečiščevanju vode.

Učitelji so se v centru odpravili po svoje, mi pa smo jih »pridno«
počakali v avtobusu.

Akvarij je bil v redu, no, ribe so bile luštne.

Res je bilo veliko za hodit.

DRUGI DAN - bolj zanimivo

PLOVBA PO BOSPORJU

Večino časa smo nekemu Poljaku težile s slovenščino.

Na ladjici je res pihalo (dobro, da so imele druge punce s seboj krtače za lase).

Plesali smo na turške čefurke (no, jaz ne, ker nisem za plesat).

Sončila sem se.

PIKNIK

Nekateri so igrali odbojko, ampak jaz sem spala (blazine so bile preveč udobne). Spila sem celo plastenko fante in se (kot drugi) prenajedla ponujene hrane. Za fotografiranje smo morali obleči grozne, v šoli narejene majice.

TRETJI DAN - poldnevni dolgčas

PREDAVANJA

Celo dopoldne smo sedeli v šoli in poslušali Turke, kako so se mučili z angleško izgovarjavo. Dobro, da smo bili Slovenci med predavanji poklicani k barvanju sten.

Barvali smo »grb« našega projekta.

Takoj sem bila umazana (nisem bila edina).

OBISK ARBORETUMA

Kakšen arboretum, bilo je isto, kot če bi šel okoli Brda!

Večino časa smo se zafrkavali in sedeli na klopci.

Navdušena sem bila nad želvicami v bajerju (to je to!).

ČETRTI DAN - najboljši od vseh

KULTURNE ZNAMENITOSTI

Najprej smo si ogledali v muslimanski stil preurejeno krščansko cerkev.

Sledila je temna klet, s 15 cm vode zalita nekdanja palača s samimi stebri.

Potem Modra mošeja: ko se oviješ v ruto, se sezuješ, vstopiš in pogledaš, lahko rečeš samo »VAAAU«!

Arheološki muzej - kaj so to vse že našli, prečudovito (dvomim, da si gospa Fabjan še ni ogledala tega).

Na koncu smo šli še čisto malo zapravljat.

»DOMA«

Spet na krožnik nisem dobila mesa.

Pila sem turško kavo (res je zelo grenka).

Zvečer so me pitali s torto iz manchmallow piškotkov.

PETI DAN - shopping

RISANJE

Končno nekaj zame. Vsaka država je morala pobarvati neko risbo. Zagrebli smo se za najlepšo (seveda). Ni nam šlo preveč dobro, a je bilo še vseeno najlepše od vseh. Menjali smo se na 2 minuti.

BAZAR

Šli smo samo slovenski učenci in vsi učitelji.
S tramvajem smo se vozili neskončno dolgo.
Bilo je veliko trgovinic.
Zapravila sem bolj malo (se mi zdi).
Prodajali so vse mogoče stvari.
Nazaj grede smo dvakrat prestopili na napačen tramvaj.
Na zaključno srečanje smo zamudili celo uro ☺

ZAKLJUČEK

Precej govorov.
Precej dobre hrane.
Glasna glasba in turški plesi (I love it).
Zadnjič v življenju sem vse udeležence projekta videla skupaj.

ŠESTI DAN - goodbye (če bi tam sploh kdo to razumel)

SLOVO

Dali so mi poln kovček daril, slike iz preteklega tedna in objeme.
Komaj sem se nasmihala, saj sem bila še vsa zaspana.
Kmalu smo se zbasali v kombi ter se odpravili do letališča.

NA LETALU

Še nikoli v življenju se nisem tako zabavala (no, mogoče enkrat).
Žal mi je bilo, da je ta teden že minil.
Pogrešala bom vse stvari, ljudi in turško hrano (ok, tega morda niti ne).

Alja, 7. c

HAVAJI

Kako sem bila vznemirjena! Od nekdanj sem si želela, da bi odpotovala daleč stran, na drugi konec sveta. Pot je trajala cel dan. Pravzaprav je bilo precej razburljivo. Na letalu sploh nisem mogla spati, ker se mi je vreča špeha, ki je sedela pred mano, dobesedno skoraj ulegla v naročje. Tip si je pač privoščil malo več razkošja.

Znižal je naslonjalo, nanj oprl svoje kile in si nataknil slušalke. Halo, celo uro je nabijal bedno govejo muziko. Kdo to sploh še posluša?! Pa brez zamere. Še dobro, da je trajalo le eno uro. Na srečo sem na naslednjem letu sedela zraven dveh prijaznih punc iz Brazilije. Celih deset ur smo se pogovarjale in čas je hitro minil. Na zadnjem letu pa sem brala knjigo, gledala skozi okno in vznemirjeno čakala, da pridemo.

Ob pol polnoči smo prispeli na havajsko letališče na otok Oahu. Glavno mesto Havajev je Honolulu, kjer smo ostali pet dni. Prevzeli smo kovčke in odšli ven, kjer so nas čakale temnopolte Havajčanke v slamnatem krilu, z rožo v laseh in s havajskim vencem okoli vratu. Pospremile so nas do avta, ki nas je pripeljal do hotela. Bili smo zelo utrujeni od dolge vožnje, zato smo se odpravili spat.

Zjutraj so nam razkazali hotel in predstavili dejavnosti, ki jih vključuje. Po navadi smo zajtrkovali na plaži. Poskusili smo nekaj havajskih specialitet, npr. loco-moco in haupio. Po zajtrku smo najeli avto in si šli ogledat Pearl Harbor.

To je zelo znana havajska zgodovinska znamenitost. V 2. sv. vojni so Japonci napadli ameriško vojaško to oporišče. Zelo zanimiva se mi je zdela potopljena ladja Arizona, ki smo jo videli v muzeju. Pozneje smo šli na Waikiki beach, kjer so se odvijali razni plesi in zabave.

Naslednji dan smo si ogledali Iolani palace in se šli potapljat s kisikovimi bombami približno pet metrov v globino. Bilo je zelo zabavno! S sestro sva našli veliko različnih vrst školjk in veliko različnih vrst tropskih rib. Zvečer smo se sprehodili ob obali in odklopila sem vse misli na šolo, tečne učitelje, otročje nore sošolce in druge motnje, ki ovirajo moje življenje. Srečali smo tudi obilne Havajčane, ki so se basali z rakci in peli na ves glas, temnopolte Havajčanke, ki so plesale na plaži, in stare škrbaste ciganke, ki so prodajale stare stvari. Preostale dni na Oahu smo se potapljali in plavali z delfini. Na začetku so nekaj časa plavali okoli nas in izvajali akrobacije. Eden izmed mladičev je ves čas »tulil« name, kot da bi mu pojedla malico. Meni je bilo zelo všeč, ko smo se prijeli

njihove zgornje plavuti in plavali po bazenu. Kasneje smo se odpeljali na North Shore, kjer je deskarski raj. Poskusili smo, vendar me je ogromen val skoraj pogoltnil, ko sem prvič stopila na desko. Zadnji dan smo šli na

Diamond Head, ki je najvišja točka Oaha in od koder se vidi celotno mesto Honolulu.

Pozno zvečer smo se z letalom odpeljali na Big Island. Tam smo štiri dni ostali v zelo lepi hiški, ki je bila nekje bogu za hrbtom, sredi čudovitih tropskih rastlin. Najeli

smo tudi avto, pravzaprav džip, s katerim smo se vozili tudi po gozdu in ogromnih lužah. Prvi dan smo si malo ogledali otok. Glavni vir lepote tega otoka so prav tropske rastline, sadje in seveda vulkani.

Drugi dan smo šli v Volcano National Park, kjer smo si v muzeju ogledali nekaj kamnin vulkanskega izvora in strjeno lavo. Videli smo tudi seizmograf in stare vojaške obleke ter prerez Zemlje, ki prikazuje, kako je lava pritekla na površje in otok napolnila z magmo. Pravzaprav so vsi havajski otoki vulkanskega izvora, le da ima Big Island ohranjenih več vulkanskih ostankov kot ostali. Pozneje smo si ogledali nekaj še delujočih vulkanov, ki se še niso popolnoma ohladili in se iz njih še kadi.

Naslednji dan pa smo se sprehodili skozi tropsko pot v Akaka falls, kjer smo si ogledali nekaj zelo lepih slapov. Pri najvišjem slapu smo se ustavili in si prebrali neko zgodbo iz preteklosti. Pred nekaj leti naj bi z višine 120 metrov neki gospod naredil samomor, ker sam sebi ni mogel odpustiti, da je prevaral svojo ženo.

Pozneje smo se z džipom odpeljali na bolj osamljen konec otoka, kjer so na plaži ležale želve. Usedli smo se na toplo črno mivko in pili kokos. Potem smo šli nazaj v hiško, kjer sta oči in brat na vrtu spekla nekaj morske hrane, mami, sestra in jaz pa smo pekli havajske kolačke. Zadnji dan smo šli deskat in si ogledat še drugo stran otoka.

Proti večeru smo se z letalom odpeljali še na zadnji otok Maui, kjer smo štiri dni bivali v hotelu. Maui je znan kot najlepši havajski otok. Najprej so nam v hotelu predstavili dejavnosti, ki jih ponuja otok, potem pa so nas pospremili v sobo. Imeli smo zelo veliko teraso in krasen razgled.

Prvi dan je nekaj časa deževalo, zato smo šli v Aquarium, kjer smo videli veliko zanimivih morskih živali. Zelo mi je bil všeč nekakšen steklen tunel, kjer so ribe plavale povsod

okoli mene in nad mano. Ko je nehalo deževati, smo šli v Pipiwai Trail. Nekaj kilometrov smo hodili med bambusovimi drevesi in videli smo tudi nekaj slapov.

Drugi dan smo se s čolnom odpeljali na Molokini Crater. To je majhen otoček oz. ostanek vulkana v obliki črke C, kjer se odvijajo razne morske dejavnosti. Meni je bilo najbolj všeč potapljanje. Videli smo veliko vrst tropskih rib, eno hobotnico in morske želve. Vrnili smo se

precej pozno popoldne in se šli sprehodit naokrog. Pokrajina je res prečudovita! Zvečer smo se odpeljali na večerjo v Lahaino, majhno mesto na zahodu otoka. Havaji so ponoči zelo lepi, ko sveti tisoče luči in se sliši šumenje valov.

Naslednji dan smo šli v Whalers village, kjer smo kupili nekaj spominkov in se šli kopat na Kaanapali beach. Pozneje smo se z jadrnico odpeljali na odprto morje gledat kite. Na poti do tja se je vrtela dobra glasba in čedni Havajčani so stregli sadje in koktejle. Videli smo nekaj mladičev in tudi odraslih sinjih kitov. Vodič nam je povedal nekaj o njihovem načinu življenja, zgradbi in vedenju. Izvedeli smo, da je srce sinjega kita veliko približno toliko kot avto in v njihova usta lahko spravimo celo nogometno reprezentanco; živijo od 40 do 60 let in pred 100 leti je po Atlantskem morju plaval kit, ki je bil velik kot križarka. V tistem času so kitovo mast uporabljali za olje. Skozi luknjo na hrbtu lahko brizgnejo vodo devet metrov visoko. Eden izmed kitov je prišel blizu in nas močno poškrpil.

Zadnji dan smo se šli kopat in deskat na Makena beach. Ker je to na drugem koncu otoka, smo morali podaljšati bivanje v hotelu. Cel dan smo se skupaj zabavali in se še zadnjič malo popeljali po otoku. Proti večeru smo se odpravili na havajsko letališče, da bi se odpravili nazaj domov.

Trenutki na Havajih so bili nekaj zelo posebnega. Ko sem prišla tja, se mi je vse zdelo tako motno, čudno, drugačno, neznano in vsaka stvar je bila čisto nova zame. A ko sem malo spoznala stvari in se nanje navadila, sem si zaželela, da se nikoli več ne bi vrnila domov. Zdaj me že skoraj vse spominja na ta kraj: plaže, palme, kokos, Amerika, letalo, letališča, tujci, vulkani, Korejci, vonj po morju, deskanje, potapljanje, tropsko sadje, pesek in džip, ki ima na prtljažniku pritrjeno rezervno gumo. Na Havajih se mi je zdelo, kot bi živela v filmu. Vse je tako popolno. Civilizacija je zelo napredna in urejena, vendar ni glavno samo piti koktejle in kokos, se razvajati, ampak tudi občudovati naravno in kulturno dediščino ter spoznavati drugačne, prijazne, zabavne in nasmejane ljudi.

OMAN

Smiljan iz 7. b je po Omanu potoval precej bolj »redkobesedno« kot Maša ☺

Bahla (največja trdnjava v Omanu, tudi pod zaščito UNESCO)

Tipična omanska oaza (primerna tudi za kopanje)

Razgled z najvišje sipine v puščavi Wahiba

Mestna vrata Muskata (glavnega mesta Omana)

Največja opera v Omanu

Omanski sultan Kabus (Qaboos), ki ga lahko vidimo na skoraj vseh stavbah.

GAL GROS - spraševala Urša, 9.c

Pozdravljeni, gospod Gros! Po hodnikih naše šole odmeva, da trenirate tek na smučeh. Ali je to res ali je to zgolj izmišljotina, da bi privabili dekleta?

Res je. Ni izmišljotina. Tek na smučeh treniram že 6 let (od aprila 2009), čeprav me je oče postavil na smuči prvič pri 3 letih.

No, recimo, da vam verjamemo. Kako pa izgledajo treningi v tem zimskem športu?

Najprej je ogrevanje, običajno od 20 do 30 minut. Nato sledi glavni del treninga. Na začetku sezone je to običajno vadba tehnike, ki vsebuje najrazličnejše vaje za ravnotežje, specialne koordinacije in podobne stvari. Pred tekmo se vadba tehnike skrajša ali pa se izpusti, namesto tega pa pridejo sprinti in intervali, če pa je tekma v štafetnem teku, vadimo še predaje v predajnem prostoru, ki je dolg 20 metrov. V začetku sezone vadimo veliko različnih športov, na primer kolesarjenje, rolanje, prosto plezanje, trampolin, včasih pa gremo tudi na bazen na malo plavanja. Vsak teden imamo na sporedu trening kondicije v telovadnici in treninge specialne moči na posebnih tekaških trenažerjih. Zraven vsega tega pa seveda spadajo še priprave. Poleti potekajo priprave na različnih prizoriščih, kot so Pokljuka, Rateče, Dvor pri Žužemberku, Rogla, pozimi pa hodimo predvsem na Pokljuko in v Planico.

Pri športnikih, kot ste vi, je pogost doping. Kar zanimiva zadevica, kajne? Mi znate povedati, kaj je to? Ali vi to uporabljate?

V naših kategorijah doping oziroma jemanje prepovedanih substanc še ni tako pogosto. Sam ne uživam nobenih preparatov in jih tudi v prihodnosti ne nameravam. Drugače pa je to le uničevanje samega sebe. Doping vzamejo tekmovalci, ko so na ''tleh'' in hočejo na hitro postati dobri, vendar si s tem lahko uničijo življenje in kariero. Pod doping se štejejo vse substance, ki zelo pomagajo pri rezultatih na tekmah. Mednje spadajo na primer steroidi, lahko pa je doping tudi kava ali pa energijske pijače (Red Bull), če jih popijemo veliko.

V teku na smučeh redno preverjajo tudi nivo hemoglobina v krvi. Če ga imajo tekmovalci več kot 170 enot, morajo dva dneva počivati in nato jih zopet preverijo. Običajna kazen pri dokazanem dopingu je dve leti prepovedi nastopanja na vseh tekmovanjih. Inštitucija, ki preverja športnike, se imenuje WADA, v Sloveniji pa SLOADA.

Vaše mnenje je zelo zanimivo in posebno, skoraj tako kot tale časopis šolski, kajne? HA, HA. Dovolj heca. Čas je, da greva v prihodnost. 10 let je minilo, smo leta 2025 - ali vi stojite na stopničkah in držite v rokah pokal za prvo mesto v teku na smučeh ali držite v rokah skodelico, na kateri piše "OČE LETA"?

Zagotovo to prvo. Za očeta bom še malo premlad in preveč bom še v športu. Tisto za prvo mesto pa bodo vedno sanje. Če se bodo te sanje uresničile, bo pa to vsekakor vrhunec moje kariere. Vsekakor se bom trudil, kdaj tudi žrtvoval za šport, a mislim, da mi na koncu ne bo žal.

ALJAŽ PIVK - spraševala Lara, 9. c

Kaj treniraš? Kako in zakaj si se odločil za ta šport?

Treniram hokej. Pravzaprav me je za ta šport najbolj navdušil oče; z njim sem kot 5-letni otrok hodil na tekme na Jesenice, v »hram slovenskega hokeja«. Sčasoma sem se vedno bolj zanimal z ta šport, pri šestih letih pa sem začel tudi trenirati.

S hokejem se tako ukvarjam 9 let. Sprva sem treniral v Kranju, pri hokejskem klubu Triglav Kranj, pri enajstih letih pa sem odšel na Jesenice. Sedaj igram za HD mladi Jesenice.

Povej kaj o svojih uspehih pri tem športu.

Najbolj sem ponosen na lansko sezono, kjer smo bili z Jeseničani državni prvaki v kategoriji U 16. Ta sezona je bila zame res nekaj posebnega, saj smo poleg državnih prvakov osvojili tudi 2. mesto na finalnem turnirju v Kaposvarju na European Rookie Cup ter še eno 2. mesto na turnirju HTA (Hockey Talent Academy) v Čeških Budejovicah. Pred tem sem na državnem prvenstvu osvojil z ekipo tudi eno 3. mesto ter nekaj precej dobrih rezultatov na turnirjih v Avstriji in Nemčiji.

Pred štirimi leti sem odšel tudi v Ameriko, v Los Angeles, kjer smo obiskali tudi enega izmed najboljših slovenskih hokejistov, Anžeta Kopitarja.

Kako zgledatao treningi?

Na treningih »garamo«, kar dokazujejo tudi dosežki. Treninge imam vsak dan, dvakrat na teden pa imamo tudi tekme državnega prvenstva. Na dan imam včasih tudi po dva treninga, na ledu po 1 uro, potem pa se suhi trening (fitnes/telovadnica ...) vsaj dobro uro.

Boš s športno kariero nadaljeval?

Ta šport me veseli in moj namen je kariero še nadaljevati in dosegati čim večje uspehe.

Kakšna je tvoja prehrana?

Jem v normalnih količinah. Moja prehrana se ne razlikuje kaj dosti od ostalih, paziti moram le, kaj zaužijem na določenem mestu ali ob določenem času.

Ali tudi punce trenirajo ta šport? Imajo treninge in tekme skupaj s fanti?

Vsekakor, s tem športom se ukvarjajo tudi punce. Med fanti se najde tudi kakšna punca, vendar imajo one svoje prvenstvo, ki se malce razlikuje od našega.

KATJA MARKUTA ALI ZGODBA O TEM, KAKO IMA PETER PREVC SREČO, DA JE KATJA PUNCA ☺
spršaševala Teodora, 7. c

ZAKAJ SI SE ODLOČILA PRAV ZA TA ŠPORT? KAJ TE JE SPODBUDILO?

Smučarski skoki so poseben šport. Ko smo se preselili v Kranj, smo imeli za soseda Roberta Kranjca. Od takrat naprej smo bili vsi v družini navdušeni nad športom, moj mlajši bratec Domen še posebej. Robi je

videl, kako navdušen je, in ga je hotel vpisati v šolo smučarskih skokov. Ko smo prišli do skakalnic, nas je Robi predstavil trenerju. Ampak Domen je bil takrat še premlad, da bi treniral, zato je trener vprašal mene, če bi poskusila. In sem. Zelo me je navdušilo. Ta šport je nekaj neverjetnega.

KOLIKO ČASA SE TOREJ ŽE UKVARJAŠ S TEM ŠPORTOM?

Skačem že 7 let. Naprej sem začela na alpskih smučeh, čez 3 mesce pa sem prešla na prave skakalne smuči. Opremo si v našem klubu lahko sposodiš, kar je sicer izjema, drugod to ni mogoče. Med opremo sodijo skakalni dres, smuči in čevlji. Za ostalo pa moramo poskrbeti sami.

POVEJ NAM KAJ O SVOJIH USPEHIIH.

Svoj prvi boljši uspeh sem dosegla pri 9 letih, ko sem postala državna podprvakinja v kategoriji deklic do 9 let. Na državnih prvenstvih pa sem osvojila tudi dve tretji mesti in še eno drugo mesto, pred tremi leti pa še naslov državne prvakinje. To je bil eden najlepših dni, saj sem s tem dokazala, da lahko skočim tudi med najboljše. To sem dokazala tudi na madžarskem državnem prvenstvu, kjer smo imeli dvojno slovensko zmago v kategoriji deklic.

V skupnem seštevku sem že sedemkrat postala regijska podprvakinja in enkrat osvojila tretje mesto. Ta tekmovanja potekajo samo do 13. leta, torej zdaj na njih ne tekmujem več. V skupnem seštevku pokala Cockta pa imam naslov najboljše

skakalke v Sloveniji, tri naslove druge najboljše skakalke v Sloveniji ter še tretje mesto v skupnem seštevku.

Poleg smučarskih skokov se v klubu ukvarjamo tudi z nordijsko kombinacijo, kar pomeni, da tekmujemo tudi na tekaških smučeh oz. rolkah. Moj najboljši dosežek je šesto mesto med dečki do 13 let.

KOLIKO TRENIRAŠ?

Treninge imam po navadi petkrat na teden, pogosto pa tudi večkrat. Odvisno je tudi od tekmovanj, ki so čez vikend, ali pa od priprav, ki potekajo več dni zaporedoma, tam pa imamo od 3 do 5 treningov na dan. Treningi potekajo dve ali tri ure dnevno. Imamo tudi podaljšane treninge, na primer 4- ali 5-urne, poleg tega pa še celodnevne treninge, ki pa trajajo okoli sedem ur na dan. Imamo tri različne vrste treningov: kondicijskega, tekaškega in skakalnega.

KAKO POTEKA TRENING SMUČARSKIH SKOKOV?

Treningi potekajo v Besnici, natančneje na Gorenji Savi, kjer so postavljene manjše naprave za mlajše smučarske skakalce in skakalke. Imamo tudi večji skakalnici, malo stran od teh manjših. Ta naš nordijski center obsega 7 skakalnic, imamo pa še fitness ter veliko in malo telovadnico, kjer se izvajajo kondicijski treningi ob slabem vremenu. Trenutno tekmujem na 50-70-metrskih skakalnicah, in sicer v kategoriji mladink do 20 let.

Na teh treningih potrebujemo skakalni dres, ki je sešit iz posebnega blaga, da lažje jadraš po zraku, in usnjene skakalne čevlje, ki so tudi nekaj posebnega. Sprednji del čevlja je zmehčan, da se lažje upogiba, zadnji del pa je trši in nagnjen bolj naprej, da lažje počepneš. Smuči so bistveno lažje od smučarskih, so širše in imajo »kanale«, ki

usmerjajo smuči po snegu. Okovje je narejeno iz karbona, da je čim lažje. Ne sme manjkati še čelada, za varnost. Nekateri skakalci skačejo brez rokavic, ampak je dobro, da jih imaš, če slučajno padeš. Pod dresom večina nosi skakalni poddres. Poleti preprečuje, da bi se ti dres po skoku prijel na kožo, pozimi pa te greje.

Na treningu se zberemo ob točno določeni uri. Ogrevanje začnemo z 10-minutnim zmernim tekom. Nato razgibamo in aktiviramo telo. S trenerjem naredimo imitacijo, se posvetujemo, na kaj bomo pozorni, nato gremo v garderobo, kjer se preoblečemo. Ko smo pripravljeni, odidemo na skakalnico. Del poti nas na skakalnico pelje trak. V nekaterih skakalnih centrih imajo tudi sedežnico in podobne naprave. Sem lahko prištejemo tudi svoje noge, saj si pri nekaterih klubih enostavno ne morejo privoščiti takih naprav. Pri nas torej polovico poti opravimo peš, polovico pa nas pelje trak.

Skakalnica ima večje število zaletišč. Sam si lahko izbereš, od kod boš začel, vse je odvisno od tvojih sposobnosti. Na zaletišču si zapnemo dres, čelado, zavežemo čevlje ter pripravimo smuči. Odpravimo se na zaletno rampo. Tam počakamo na znak trenerja, in že se spuščamo po zaletišču, dokler ne poletimo. Treningi potekajo pozimi in poleti. Pozimi na snegu, poleti pa na »plastiki«.

KJE VIDISH SEBE ČEZ 10 LET? KAJ MISLIŠ, DA BOŠ POČELA? BOŠ NADELJEVALA ŠPORTNO KARIERO?

Seveda bom nadaljevala kariero, razen če mi tega ne prepreči kakšna poškodba ali pa kakršna koli stvar, zaradi katere ne bi mogla nadaljevati s športom. Mogoče bom za kakšno leto prekinila s skoki zaradi šole, kot je to naredila uspešna slovenska skakalka

Katja Požun. Vidim se v skokih, rada bi ostala v tem športu. Poleg tega pa me zanima tudi kaj v zvezi z mediji, saj vrtim jezik sto na uro, haha.

ČE BI IMELA PRILOŽNOST ZAPUSTITI ŠOLO, ALI BI JO ZAPUSTILA ALI BI NADALJEVALA ŠOLANJE?

Pravijo, da je na prvem mestu šola, nato šport. Sploh zdaj, ko smo v takšni krizi, ko se moraš zelo izobraziti, če želiš priti do službe. Drugače bi jo zapustila za kakšnem mesec, če bi ravno odšli na kakšno turnejo in bi imela šolanje na daljavo. Na kratko povedano, šole ne bi kar pustila.

KAKŠNA JE TVOJA PREHRANA?

Zaenkrat čisto nič posebnega. Jem kot vsak običajen mladostnik. Dokler odraščаш, ni dobro, če imaš dieto in preveč misliš na prehrano. Te stvari s prehrano se začnejo v srednji šoli, ko moraš odpisati nekaj okusnih stvari, na primer kakšne sladkarija in podobno. Pri mojem športu pazimo na prehrane zaradi ustrezne teže.

ALI IMATE PUNCE TRENINGE SKUPAJ S FANTI?

Seveda. Deklet ni tako veliko, da bi lahko imele same treninge. Si pa prizadevamo, da bomo punce imele mladinsko reprezentanco, kjer se bomo lahko družile in imele skupaj treninge. Trenutno smo ločene po klubih, tam pa po kategorijah in velikosti skakalnic.

